

часть, трѣбва да го чакате приблизително 12 европейски часа. Следователно, българинът се води по друго дѣление на времето, по-високо отъ това на обикновената математика.

Казвамъ: понеже българинътъ, по естество, е демократъ, Божественото е изработило друга чѣрта въ него. Докато не вземе нѣщо отъ нѣкого, той казва, че всичко, което човѣкъ самъ е изработилъ, принадлежи на него. Обаче, щомъ се домогне до желанното, той казва: Всичко принадлежи на Бога. Така е, такъвъ е Христовиятъ законъ. Обаче, ако този законъ се приложи въ неговия животъ, той ще каже, че това е анархия. Не, човѣкъ трѣбва да бжде последователенъ: ако това е анархия за него, трѣбва да бжде анархия и за другитѣ. Турчинътъ казва: „Каквото давамъ, не търся, но и каквото взимамъ, не връщамъ.“ Когато не успѣе на време да изплати дълга си, българинътъ се извинява, като излага редъ причини: или че ималъ много работа, че не могълъ на време да дойде; или че ималъ гости, които го задържали и т. н. Той казва: Нали знаешъ, човѣщина е, все нѣщо ще те спъне, но колкото време съмъ просрочилъ, ще платя лихвитѣ си. Ако отидешъ въ дома му, да му напомнишъ, че срокътъ приближава, той ще те посрещне добре, ще те нагости и пакъ ще ти се извини. Българинътъ обича да урежда работитѣ си, но ако го сравните съ англичанитѣ, по отношение на тѣхъ, той ще излѣзе неизправенъ. Тази е характерна чѣрта не само на българитѣ, но на всички славяни, изобщо. Ако изпишете една книга отъ странство, напимѣрь, нѣма да мине много време, и вие ще я получите. Ако изпишете нѣкоя книга отъ Русия, дълго време ще чакате, докато я получите. Руснакътъ ще каже: „Ну, поспоримъ, намира се эта книга здѣсь или нѣтъ.“ Едно трѣбва да знаете: Природата не обича отлагането. Въ духовно отношение, отлагането е лоша чѣрта въ човѣшкия характеръ. Бързането е лоша чѣрта, но и отлагането не е по-добро. Човѣкъ трѣбва да извършва всѣко нѣщо точно на определеното за него време: ни по-рано, ни по-късно.

Като наблюдавамъ развитието на съвременната наука, виждамъ, че тя готви човѣка за великото бждеще. Тя не е нищо друго, освенъ приготвление. Велики сжщества, които ржководятъ сждбинитѣ на човѣчеството, взиматъ участие въ това приготвление. Тия сжщества носятъ различни имена: християнитѣ ги наричатъ ангели на вѣтроветѣ, на горитѣ, на водитѣ, на моретата, на житото, на обществата,